EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMA,

joka sisältää huomautukset, jotka ovat erottamaton osa päätöstä vastuuvapaudesta Euroopan unionin yleisen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2000 – Pääluokka III – Komissio

EUROOPAN PARLAMENTTI, joka

– ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 276 artiklan,

– ottaa huomioon 21. joulukuuta 1977 annetun varainhoitoasetuksen 89 artiklan 7 kohdan, jonka nojalla kaikkien yhteisön toimielinten on toteutettava kaikki aiheelliset toimenpiteet toimiakseen vastuuvapauspäätöksiin sisältyvien huomautusten mukaisesti,

– ottaa huomioon tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomuksen varainhoitovuodelta 2000 ja siihen liitetyt tarkastettujen toimielinten vastaukset (C5-0617/2001) [1] sekä tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomukset,

– ottaa huomioon 5. maaliskuuta 2002 annetun neuvoston suosituksen (C5-0124/2002),

– ottaa huomioon talousarvion valvontavaliokunnan mietinnön ja asianomaisten valiokuntien lausunnot (A5-0103/2002),

A. ottaa huomioon, että vastuuvapauspäätös tehdään sen perusteella, miten komissio on toteuttanut talousarviota tietyn varainhoitovuoden aikana ja kuinka hyvin se on tosiasiassa ottanut huomioon parlamentin talousarviota koskevat painopisteet ja talousarvion toteuttamista koskevat poliittiset suuntaviivat ja parlamentin vastuuvapausmenettelyssä aiemmin antamat suositukset ja aikaisemmat tilintarkastustuomioistuimen ulkoiset tarkastukset ja erityiskertomukset, varainhoidon valvojan sisäiset tarkastukset sekä toiminnasta vastaavien pääosastojen arviot ja tarkastukset, komission henkilöstön esittämät huonoa hallintoa koskevat syytökset ja petostentorjuntaviraston kertomukset vakavista sääntöjenvastaisuuksista,

B. ottaa huomioon, että arviointiin vaikuttaa myös se, kuinka hyvin komissio, jonka jäsenet ovat tilivelvollisia Euroopan parlamentille ja jonka pääjohtajat ovat uudistusohjelman mukaan vastuussa aiheellisten sisäisten tarkastusten toimittamisesta omissa yksiköissään, on todellisuudessa noudattanut nollatoleranssipolitiikkaa suhteessa petoksiin ja sääntöjenvastaisuuksiin,

C. panee merkille, että talousarvion ylijäämä oli 11,6 miljardia euroa,

D. ottaa huomioon, että tilintarkastustuomioistuin katsoo tarkastuksensa tulosten perusteella, että tilinpäätöksen perustana olevat toimet ovat kaiken kaikkiaan lailliset ja asianmukaiset tulojen, maksusitoumusten ja hallintomenojen osalta, mutta että se ei voi antaa myönteistä lausumaa muiden maksujen osalta, kuten oli tilanne varainhoitovuonna 1999 ja sitä ennen,

E. ottaa huomioon, että tilintarkastustuomioistuin ei voi vieläkään antaa myönteistä tarkastuslausumaa koko talousarviosta; katsoo, että tämä kieltäytyminen kertoo tilintarkastustuomioistuimen ja parlamentin kyvyttömyydestä varmistautua komission ja ennen kaikkea jäsenvaltioiden toteuttamien toimien sääntöjenmukaisuudesta;

F. pitää kunnioitettavana, että komission yksiköt vastasivat määräaikaan mennessä (21. joulukuuta 2001) kysymyksiin, jotka talousarvion valvontavaliokunnan jäsenet toimittivat sille 5. joulukuuta 2001 osana vastuuvapausmenettelyä,

---

[1] EYVL C 359, 15.12.2001.

G. ottaa huomioon, että varainhoitovuoden 2000 budjettiylijäämä oli poikkeuksellisen suuri (11,6 miljardia euroa, eli 14 % talousarviosta), mikä osoittaa, että budjettiennusteet olivat huomattavan epäonnistuneita (tulot ylittivät arviot) ja että rakennetoimia koskeneella vuoden 1999 uudistuksella ei onnistuttu luomaan oikea-aikaisia ja tehokkaita mekanismeja rakennerahastojen sujuvan toiminnan varmistamiseksi,

H. katsoo, että vuonna 1999 nimitetty uusi komissio on täydellisesti vastuussa varainhoitovuoden 2000 talousarvion hallinnoinnista,

I. ottaa huomioon, että varainhoitovuonna 2000 alkoi sekä rakennerahastojen että liittymistä valmistelevien tukien uusi ohjelmakausi, joka jatkuu vuoteen 2006 asti, ja että silloin otettiin käyttöön uudet säännökset (neuvoston asetus (EY) N:o 1260/1999 ([1]) + Sapardia ja Ispaa koskevat säännökset),

J. ottaa huomioon, että varainhoitovuonna 2000 tehtiin valkoisen kirjan suositusten mukaisesti komission uudistusehdotuksia, jotka koskivat erityisesti varainhoitoasetusta, ulkoisia toimia (16. toukokuuta 2000 annettu tiedonanto) ja yksiköiden taloushallinnon ja varainhoidon valvonnan parantamista [1. maaliskuuta 2000 esitetty hallinnonuudistuksen yleisstrategia, KOM(2000) 200],

K. katsoo, että vaikka jäsenvaltiot hallinnoivat 85:tä prosenttia yhteisön talousarviosta, komissio on kuitenkin – EY:n perustamissopimuksen 274 ja 275 artiklan nojalla – yksinomaisessa vastuussa määrärahojen käytön valvonnasta ja näin ollen sen varmistamisesta, että jäsenvaltiot ottavat täyden vastuun kaikista omista laiminlyönneistään; komission on sen vuoksi luotava itselleen keinot saada selville, miten jäsenvaltiot laiminlyövät velvollisuuksiaan, ja epäröimättä langetettava niille seuraamuksia sekä ilmoitettava vastuuvapauden myöntäjälle niiden nimenomaisista vastuualueista,

L. ottaa huomioon, että jäsenvaltiot ja OLAF totesivat vuonna 2000 huomattavasti aiempaa enemmän petoksia ja sääntöjenvastaisuuksia (2 miljardia euroa, joista 1,4 miljardia koski perinteisiä omia varoja ja 885 miljoonaa euroa menoja – näistä 580 miljoonaa maatalousmenoja ja 156 miljoonaa euroa ulkoisia toimia) ja että lukujen kasvu, joka osoittaa, että tilanne on huolestuttava, saattaa osittain johtua petostentorjunnan ja tarkastusten tehostumisesta ([2]),

M. ottaa huomioon, että kolme jäsenvaltiota – Belgia, Irlanti ja Luxemburg – ei ole vielä ratifioinut vuoden 1995 yleissopimusta taloudellisten etujen suojaamisesta,

N. ottaa huomioon kritiikin, jota parlamentti esitti 28. helmikuuta 2002 antamassaan päätöslauselmassa ([3]) vuotta 1999 koskeneen vastuuvapauspäätöksen jatkotoimista ja joka koskee erityisesti tarkastusten jatkotoimia, jotka komissio on toteuttanut riittämättömällä tavalla; ottaa huomioon suositukset, joita parlamentti on esittänyt vuotta 1999 koskeneen vastuuvapauspäätöksen jatkotoimista ja jotka koskevat erityisesti

– luottamuksellisten asiakirjojen saannista tehdyn puitesopimuksen tarkistamista,

– ”käyttäjäystävällisempää” raportointia talousarvion toteutuksesta,

– arvioinneista saatujen tulosten esittämistä säännöllisin väliajoin,

([1]) EYVL L 161, 26.6.1999, s. 1.
([2]) Yhteisön taloudellisten etujen suojaaminen – komissio, vuosikertomus 2000 [KOM(2001) 255, kohta 12].
([3]) P5_TA(2002)0084.

– eri pääosastojen luokittelua niiden tuloksen mukaan,

– kansainvälisten järjestöjen, esim. Maailmanpankin, noudattaman käytännön omaksumista ja Euroopan unioniin kohdistuneista petoksista tuomittuja henkilöitä koskevien tietojen julkaisemista komission Internet-sivustoilla,

– kurinpitomenettelyn kiireellistä uudistamista,

O. ottaa huomioon, että komissio totesi vastuuvapautta 1999 koskevasta Euroopan parlamentin päätöslauselmasta antamassaan seurantakertomuksessa, että se ”esittää mielellään arviointien tuloksia” [KOM(2001) 696]; kehottaa nyt komissiota toimittamaan valmiiksi saadut arviot neljännesvuosittain talousarvion valvontavaliokunnalle ja ilmoittamaan, mitkä arviointiraportit se arvelee saavansa valmiiksi seuraavan vuosineljänneksen aikana,

P. katsoo, että vuoden 2000 talousarvion toteuttamista tarkasteltaessa on ensiksi selvitettävä, mitkä yhteisön hallinnon elementit luovat perustan tehokkuudelle mutta ovat tällä hetkellä puutteellisia, ja toisaalta, mitkä järjestelmän osatekijät muodostavat otollisen maaperän petoksille ja sääntöjenvastaisuuksille,

Q. toteaa, että tässä vastuuvapausmenettelyssä ei haluta keskittyä liikaa yksittäisten alojen erityispiirteisiin, vaikka ne voivat tuoda esiin toistuvia ongelmia, vaan tarkastellaan laajemmin ja horisontaalisemmin käytäntöjä, joihin on aiemmin liittynyt ongelmia, ja pyritään esittämään ratkaisuja,

R. katsoo, että on tärkeää kiinnittää huomiota huonon lainsäädännön aiheuttamiin ongelmiin ja panna merkille tilintarkastustuomioistuimen ehdottamat ratkaisut; katsoo, että on myös erotettava toisistaan huonot säännökset ja huono hallinto, josta komissio on yksin vastuussa; pitää myös välttämättömänä tuoda mahdollisimman selkeästi esiin kansallisten tai alueellisten viranomaisten aiheuttamat petokset tai virheet ja tukea komissiota tämän valvoessa parempien hallintokäytäntöjen noudattamista yhteisön varojen ollessa kyseessä,

S. katsoo, että koska monet Euroopan unionissa tapahtuneista elintarvikkeiden väärentämiseen, vientitukiin ja yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän piiriin kuuluviin maksuihin liittyvistä sääntöjenvastaisuuksista ja petoksista ovat luonteeltaan monikansallisia, Euroopan unionin toimielinten on lujitettava rooliaan petosten ja sääntöjenvastaisuuksien torjunnassa, ja katsoo, ettei tätä roolia voida hajauttaa jäsenvaltioihin tai millekään muulle viranomaiselle, joka ei toimi yhteisön tasolla,

I **Tehokkuus**

1. toteaa, että komission tehokkuutta arvioitaessa mittareina on pidettävä kolmea perustetta, eli ei yksinomaan sitä, miten hyvin poliittisen vallan käyttäjän asettamia tavoitteita on noudatettu, vaan myös sitä, kuinka ripeitä ja yksinkertaisia näiden tavoitteiden saavuttamiseksi toteutetut hallinnolliset ja talousarvioon liittyvät toimenpiteet ovat olleet ja onko määrärahoja käytetty optimaalisella tavalla;

2. katsoo, että tehokkuutta tarkasteltaessa on keskityttävä ensisijaisesti seuraaviin seikkoihin: komission hallintokoneisto, erilaiset sääntömääräiset menettelyt ja tarkastusjärjestelmä, Euroopan parlamentin määrittelemien poliittisten painopisteiden ja talousarvion suuntaviivojen noudattaminen komissiossa;

Komission hallintokoneisto

3. katsoo, että komission yksiköiden rakenteen on oltava sellainen, että se takaa ehdottoman moitteettoman ja tehokkaan hallinnon; ottaa huomioon käynnissä olevan hallintouudistuksen, jonka joitakin osa-alueita käynnistettiin jo varainhoitovuoden 2000 aikana, ja kannustaa komissiota jatkamaan ponnistelujaan, joiden tarkoituksena on saada mahdollisimman nopeasti näkyviä tuloksia aikaan erityisesti ulkoisen edustuksen uudistuksessa Euroopan parlamentin määrittelemien poliittisten suuntaviivojen mukaisesti sekä yksiköiden taloushallinnon ja varainhoidon valvonnan uudistuksessa;

4. toteaa kuitenkin komission toimittaman täytäntöönpanotaulukon osoittavan (kyselylomakkeeseen annettujen vastausten liite 5), että joidenkin valkoiseen kirjaan sisältyneiden toimien täytäntöönpano on viivästynyt käynnissä olevien, varainhoitoasetusta ja virkamiesten henkilöstösääntöjä koskevien toimielintenvälisten menettelyjen vuoksi; toteaa toimeen 96 (perusteettomasti maksettujen varojen takaisinperintä) liittyen, että komissio hahmotteli joulukuussa 2000 antamassaan tiedonannossa uuden organisaatiorakenteen takaisinperintätoimien käsittelyä varten; panee myös merkille, että perinnän toteuttamista pakkotoimin koskevat sisäiset menettelyt ovat valmisteilla, ja toivoo saavansa tietoja tämän uuden valvontajärjestelmän tehokkuudesta alalla, joka kuuluu talousarvion valvontavaliokunnan prioriteetteihin;

5. pyytää antamaan parlamentin asiasta vastaaville valiokunnille säännöllisesti tietoja tiettyjen uudistustoimien ja hallinnollisten päätösten täytäntöönpanosta ja etenkin seuraavista:

   – täsmällinen uudelleenarviointi ja todellinen aikataulu operaatioille, jotka liittyvät teknisen avun toimistojen ja muiden vastaavien elinten lakkauttamiseen ja uusien perustamiseen tai nykyisten toimistojen ja elinten säilyttämiseen, etenkin toimille, jotka liittyvät yhtäläisten mahdollisuuksien edistämistä koskevaan yhteisön toimintaohjelmaan (budjettikohta B3-4 0 1 2), jonka hallinnointia tilintarkastustuomioistuin on arvostellut ankarasti (vuosikertomuksen kohta 3.95),

   – erityistehtävät, jotka eri pääosastojen mukaan voitaisiin ulkoistaa, kun on kyse toimeenpanovirastoista, jotka huolehtivat tietyistä yhteisön ohjelmien hallinnointitehtävistä [KOM(2000) 788],

   – niitä yhteisön ohjelmia koskevat sääntelyvälineet, joita hallinnoidaan kansallisten virastojen muodostaman verkon avulla; pyytää, että parlamenttia kuullaan näistä sääntelyvälineistä,

   – komission tapa hallinnoida EU:n taloudellista tukea maailman eri alueilla, mukaan luettuna keskittymisen purkaminen lähetystöihin ja ulkoisia toimistoja suosiva hajauttaminen, ja näiden vaikutus EU:n ulkoisen avun parantamiseen,

   – EU:n oman ”hallintokorkeakoulun” ja toimielinten yhteisen rekrytointitoimiston perustaminen,

   – monivuotinen ohjelma väliaikaisten toimien muuntamiseksi vakinaisiksi viroiksi ja alat, joita tämä koskee,

   – kurinpitomenettelyn ulkoisen osuuden vahvistaminen,

   – työkyvyttömyyseläkejärjestelyn uudistaminen erityisesti painotusjärjestelmän osalta;

6. pyytää komissiota erillisvirastojen määrän viimeaikaisen lisäämisen johdosta esittämään virastojen tarkistusmekanismia, joka perustuu kustannus-hyötysuhteeseen ja lisäarvoon muihin vaihtoehtoihin verrattuna;

7. korostaa, että kaikissa toimissa, joilla muutetaan virkamiehiin sovellettavia henkilöstösääntöjä ja muuhun henkilöstöön sovellettavia asetuksia ja määräyksiä (kuten uusi urajärjestelmä, ammatillinen epäpätevyys, joustavat eläkejärjestelyt, ns. whistleblowingia eli epäkohtien paljastamista koskevat säännöt), on noudatettava uudenaikaisia hallintostandardeja, joihin kuuluu erityisesti kansalaisten palveleminen ja avoimuus kansalaisia kohtaan;

8. odottaa, että uudistuksen eri osa-alueiden pikaista ja tehokasta toteuttamista varten kohdennetut henkilöresurssit ovat riittävät, jos ajatellaan esimerkiksi ulkoisen edustuksen uudistamiseen kohdennettua henkilökuntaa ja henkilöstöä, johon tämä uudistus vaikuttaa; haluaisi vastaavasti tietää, minkälaisia rekrytointiongelmia komissiolla mahdollisesti on yksiköidensä ja lähetystöjensä talushallinnon ja varainhoidon valvonnan uudistamisen yhteydessä;

9. katsoo, että henkilökunnan motivoituneisuus on välttämätöntä komission täytäntöönpanemien toimintalinjojen onnistumiselle ja pyytää komissiota varmistamaan, että henkilöstöä kuullaan mahdollisimman hyvin kaikilla tasoilla; pitää myönteisenä, että komissio ja ammattiyhdistykset, jotka edustavat suurta enemmistöä yhteisön virkamiehistä, ovat päässeet sopimukseen henkilöstösääntöjen uudistamisesta; pitää henkilöstösääntöjen uudistamista olennaisena osana komission uudistusprosessia ja kehottaa kaikkia asian osapuolia tekemään rakentavaa yhteistyötä uudistusprosessin aikana;

10. kehottaa komissiota varmistamaan, ettei uudistusprosessilla ole mitään haittavaikutuksia, kun ajatellaan esimerkiksi komission paikan päällä suorittamien tarkastusten vähenemistä (vrt. tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomuksen kohta 3.72);

11. pyytää komissiota arvioimaan uudistuksen kustannukset ja hyödyt, mukaan lukien ammatillisen koulutuksen (etenkin taloushallinnon alalla) kustannukset, rekrytointikustannukset ja työtehtävien lopulliseen päättymiseen liittyvistä järjestelyistä aiheutuneet kustannukset (virkamiesten henkilöstösääntöjen 50 artikla), sekä ilmoittamaan parlamentille arvioinnin tulokset;

12. katsoo, että uuteen sisäisen hallinnon järjestelmään (joka tulee voimaan toukokuussa 2002) sisällytetyt pääjohtajien ”hallintolausumat” muodostavat hyödyllisen välineen komission pääosastojen tehokkuuden arvioimiseksi ja auttavat yksilöimään alat, joilla on vielä parantamisen varaa; korostaa, että hallintolausumat eivät millään tavalla vähennä komission jäsenten henkilökohtaista tai kollektiivista vastuuta;

13. odottaa, että komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille kaikista muista mahdollisista käynnissä olevista uudistuksista;

Menettelyt

14. panee merkille tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomuksessa korostetun seikan, että menettelyt eivät vastaa tavoitteita ja erityisesti:

   a) pitää heikkoja yhteyksiä komission ja jäsenvaltioiden välillä valitettavina: jäsenvaltioiden komissiolle toimittamat omia varoja koskevat tiedot ovat olleet epäyhtenäisiä esimerkiksi tapauksissa, joissa on ollut kyse petoksista, todetuista sääntöjenvastaisuuksista ja niiden ehkäisemiseksi toteutetuista tarkastuksista (vrt. vuosikertomuksen kohta 1.61), jotkin jäsenvaltiot ovat jättäneet toimittamatta tietoja tilien tarkastamisen ja hyväksymisen yhteydessä (vrt. EMOTR:n tukiosasto, vuosikertomuksen kohta 2.59), mikä koskee myös rakennerahastoja, ja lisäksi komissio ei ole saanut kaikkia tilastotietoja lampaan- ja vuohenliha-alan yhteiseen markkinajärjestelyyn liittyvistä palkkioista (vrt. vuosikertomuksen kohta 2.117);

   b) panee merkille, että komissio on tunnustanut nämä seikat (vastauksessaan kohtaan 2.117); ei kuitenkaan hyväksy, että yhdellä alalla havaittua puutetta käytetään tekosyynä muiden alojen yhteydessä, ja kehottaa komissiota näin ollen ryhtymään hyvissä ajoin ennen seuraavaa vastuuvapausmenettelyä tarvittaviin toimiin jäsenvaltioiden suhteen varmistaakseen, että nämä huolehtivat velvoitteistaan ajoissa ja että kaikkien jäsenvaltioiden toimittamat tiedot vastaavat vakiomääritelmiä (erityisesti silloin, kun on kyse petoksista tai sääntöjenvastaisuuksista);

   c) pitää valitettavana tiettyjen jäsenvaltioiden haluttomuutta soveltaa tiettyjä strategioita, esimerkiksi niiden toimien yhteydessä, joita komissio toteutti BSE-taudin toteamiseksi ja kitkemiseksi, mihin asiaan myös tilintarkastustuomioistuin kiinnitti huomiota (erityiskertomus nro 14/2001 [1]), ja sellaisten kriisitilanteita koskevien sääntöjen puuttumista, joiden avulla nämä tilanteet voitaisiin hoitaa nopeasti (oikeudenkäyntimenettelyt yhteisöjen tuomioistuimessa eivät ole oikea tapa hoitaa kriisitilanteita);

[1] EYVL C 20.11.2001.

d) panee merkille, että osa tilintarkastustuomioistuimen havaitsemista virheistä (vrt. vuosikertomuksen kohdat 2.36-.41) osoittautui systemaattisiksi; toteaa, että tärkein havaittu systemaattisen virheen laji koski maksetuista tuista aiheettomasti perittyjä maksuja (kohta 2.36); panee merkille, että tilintarkastustuomioistuin mainitsee esimerkkeinä, että tällaisia maksetuista tuista aiheettomasti perittyjä maksuja esiintyi Ruotsissa, Kreikassa ja Espanjassa; panee merkille, että komissio tutkii parhaillaan Tanskassa käyttöönotettuja hallinnollisia maksuja vientitukihakemuksista; pyytää saada komissiolta täydelliset tiedot tapauksen kehittymisestä;

e) on pahoillaan, että ulkoisen avun alalla Tacis-ohjelmaan kuuluva raja-alueyhteistyöohjelma – jota on toteutettu neljän vuoden ajan – ei ole saavuttanut yhtä päätavoitteistaan eli edistänyt elinolojen paranemista raja-alueilla (esim. tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomus nro 11/2001 [1]); pyytää komissiota lisäämään eri ohjelmien välistä yhteistyötä (Tacis, Interreg, Phare) ja asettamaan etusijalle elinympäristön parantamiseen tähtääviä hankkeita; pyytää, että sille tiedotetaan heinäkuuhun 2002 mennessä ohjelman konkreettisista tuloksista, joita komissio odotti saatavan aikaan vuonna 2001;

f) panee merkille, että komissio on parantanut Echon hallintomenettelyjä kriisitilanteiden hoitamiseksi paremmin (esim. erityiskertomus nro 2/2001 [2] – humanitaarinen apu Kosovon uhreille); pyytää, että sille esitetään arviointikertomus viimeaikaisten humanitaaristen kriisien hallinnoinnista (maksujen ajoitus, päätöksentekokyky, yhteistyö valtiosta riippumattomien järjestöjen kanssa ja avun arviointi);

g) katsoo, että YUTP:hen liittyvä nykyinen järjestely on epätyydyttävä, kuten tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksessa nro 13/2001 [3] korostetaan; pyytää neuvostoa ja komissiota sopimaan välittömästi – kuten komissio on todennut (esim. kyselylomakkeen kohtaan tamassaan vastauksessa) – Euroopan unionin erityisedustajien hallinto- ja toimintamenojen määritelmästä; pyytää laatimaan selkeät säännöt Euroopan unionin erityisedustajien toimistoissa työskentelevän henkilöstön palkkioihin ja palkkoihin liittyvistä kustannuksista ja luomaan selkeät järjestelyt riittävän raportoinnin, tarkastusten ja arvioinnin varmistamiseksi;

h) suosittelee, että neuvosto ja komissio esittävät Euroopan parlamentille ensi maaliskuussa ehdotuksen YUTP:n toiminta- ja hallintomenojen määrittelemisen arviointiperusteiksi sekä ehdotuksen toimielinten väliseksi sopimukseksi, jolla selkeytetään komission asemaa talousarvion toteuttamisen rahoituksellisen ja toiminnallisen kehyksen määrittelyssä ja esitetään alaa koskevat tarkastus- ja arviointijärjestelmät;

15. pyytää komissiota tekemään erityistarkastuksia jäsenvaltioissa sijaitsevissa edustustoissa ottaen huomioon syytökset väärinkäytöksistä Tukholman edustustossa; pyytää saada täydelliset ja aiheelliset tiedot Tukholman edustustoon liittyvien kurinpitomenettelyiden tuloksesta;

16. kehottaa komissiota parantamaan talousarvion ennakkoarvioita ja vähentämään eroja ennakkoarvioiden ja varsinaisen toteutuksen välillä sekä parantamaan tiedonkulkua komission ja jäsenvaltioiden välillä, erityisesti tietojen vaihtoa koskevan budjettiverkoston puitteissa;

17. katsoo, että komission on huolehdittava siitä, että sillä on käytössään välineet parantaa ennakkoarvioita ja käyttää budjettiverkostoa entistä paremmin hyväkseen, jotta liiallista budjettiylijäämää ei pääsisi syntymään toistuvasti;

18. on vakuuttunut siitä, että nykyisen ja tulevan laajentuneen unionin hallintomenetelmien on edelleen perustuttava hallinnon hajauttamisen periaatteeseen; katsoo tämän edellyttävän, että jäsenvaltioiden hallintoelinten hallinnollinen kapasiteetti on keskenään vertailukelpoista ja yhtä tehokasta, kuten vuonna 2000 voimaan tulleissa rakennerahastoja koskevissa uusissa säännöissä vaaditaan (asetus (EY) N:o 1260/1999), ja että komission, jäsenvaltioiden ja kyseisen asetuksen 8 artiklassa tarkoitettujen eri osapuolten keskinäistä asemaa selkiytetään; katsoo kuitenkin, että kun talousarvioon liittyvät toimet koskettavat useita jäsenvaltioita useisiin yhteiseen maatalouspolitiikkaan

[1] EYVL C 329, 23.11.2001.
[2] EYVL C 168, 12.6.2001.
[3] EYVL C 338, 30.11.2001.

liittyvissä toimissa, komission osallisuuden on ehkä oltava suurempi; painottaa, että Sapardin ja Ispan hajautetun hallinnon onnistuminen ehdokasvaltioissa ja ehdokasvaltioiden kansallisten hallintojen työn onnistuminen riippuvat siitä, miten EU sitoutuu tukemaan näitä maita niiden hallinnollisen kapasiteetin parantamisessa; kannustaa komissiota jatkamaan toimiaan koulutuksen (esim. kumppanuusohjelmat ehdokasvaltioiden kanssa) sekä EU:ssa ja ehdokasvaltioissa järjestettävien tiedotuskampanjojen alalla;

Sopimuksiin liittyvät hallintomenettelyt ja yhteisön tuet

19. pyytää tilintarkastustuomioistuinta arvioimaan, miten hyvin sopimuksiin liittyvät yhteisön määrärahojen hallintomenettelyt (tarjouskilpailut, sopimusten myöntäminen) ovat sopusoinnussa avoimuuden periaatteiden kanssa, jos tarkastellaan niiden tavoitteita, valintalautakuntien kokoonpanoa, ehdokkaiden valintaa, menettelyjen noudattamista ja päätösten perusteita, ja on erityisen huolestunut tarjouskilpailumenettelyistä tutkimusalalla; panee merkille, että tilintarkastustuomioistuin on vuosikertomuksessaan tehnyt myönteisiä havaintoja hankintamenettelyistä, joita toimielimet käyttävät palvelu- ja tavarahankintojen sekä urakoiden yhteydessä, ja korostaa, että valintamenettelyissä on käytettävä entistä enemmän pitkällä aikavälillä etuja tarjoavia ympäristöön liittyviä ja sosiaalisia perusteita; pyytää tilintarkastustuomioistuinta erityisesti arvioimaan, kuinka avoimia ovat komission nykyiset ulkoista apua koskevat järjestelyt, esimerkiksi sellaisten rajoitettujen luetteloiden laatiminen, joiden yhteydessä oletetaan, että samat yritykset ovat aina kaikkein tehokkain ratkaisu myönnettäessä enimmäismäärältään 200 000 euron suuruisia yhteisön avustuksia missä päin maailmaa tahansa;

20. kehottaa komissiota käyttämään aina kaikkein asianmukaisinta menettelyä, jos ajatellaan yhtäältä, minkälaisia vaikeuksia menettelystä aiheutuu hakijoille, etenkin tutkimushankkeiden yhteydessä, ja toisaalta kustannuksia; korostaa kuitenkin, että tutkimus on ala, johon liittyy suuria riskejä ja jota on valvottava erittäin intensiivisesti;

21. pyytää komissiota kertomaan Media- ja Media Plus -ehdotusten valintamenettelyn yhteydessä, millainen teknisen avun toimisto suorittaa valmistelutyön, jonka pohjalta komissio lopulta valitsee ohjelmien edunsaajat ja päättää myönnettävästä tuesta (vrt. neuvoston päätös 2000/821/EY [1]); pyytää komissiota ilmoittamaan, miten ohjelmien edunsaajat jakautuivat maantieteellisesti vuonna 2000;

22. katsoo, että kun on kyse yhteisön tukien kohdentamisesta tietyille järjestöille, erityisesti budjettikohdan A-3 0 2 yhteydessä, kohdentamisjärjestelmä ja ehdotuspyyntöjärjestelmä ovat epätyydyttäviä, ja kehottaa komissiota ehdottamaan budjettivallan käyttäjälle avoimempaa järjestelmää, jonka avulla voitaisiin välttää epävarmuus, joka jatkuvasti uhkaa joidenkin järjestöjen tulevaisuutta, luomatta kuitenkaan tilannetta, jossa järjestöjen elinkelpoisuus on kiinni yhteisön varoista; huomauttaa, että toimintoperusteinen budjetointi voi auttaa poistamaan käytöstä nykyisen järjestelmän; kehottaa komissiota varmistamaan, että uudet järjestöt, jotka haluavat hakea rahoitusta, voivat myös tehdä niin; pyytää komissiota tekemään yhteistyötä OLAFin ja tilintarkastustuomioistuimen kanssa niiden laitosten tai keskusten tarkastamiseksi, joita rahoitetaan lähes yksinomaan unionin talousarviosta;

23. panee merkille, että vuonna 2000 alamomentilta A-3 0 4 0 kohdennettiin 800 000 euroa Euroopan unionin siirtolaisfoorumin toimintakustannuksia ja työohjelmaa varten; panee merkille, että OLAF on käynnistänyt asiaa koskevat tutkimukset tähän järjestöön kohdistuneiden petos- ja laiminlyöntisyytösten jälkeen ja että OLAF on antanut tapauksen Belgian oikeusviranomaisten käsiteltäväksi kesäkuussa 2001; odottaa saavansa täydelliset tiedot johtopäätöksistä, joita Belgian viranomaiset asiasta tekevät; pyytää komissiota varmistamaan, että tämä järjestö ja muut osastosta A-3 yhteisön tukia saavat järjestöt toimivat tehokkaasti tavoitteidensa saavuttamiseksi;

---

[1] EYVL L 336, 30.12.2000, s. 82.

Monimutkaiset menettelyt ja lainsäädäntö

24. on tilintarkastustuomioistuimen kanssa samaa mieltä siitä, että yhteisön säännöt ovat useimmiten liian monimutkaisia ja aiheuttavat siten hankaluuksia edunsaajille, ja pyytää komissiota kehittämään järjestelmällisen menetelmän sen arvioimiseksi, kuinka tehokkaita eri sääntelyvälineet ovat perustamissopimuksessa määritettyjen tai Euroopan unionin toimielinten muutoin hyväksymien toimintalinjoja koskevien tavoitteiden saavuttamisen kannalta;

25. panee merkille, että rakennerahastoista annetussa uudessa asetuksessa (EY) N:o 1260/1999 komissio on ilmaissut aikeensa yksinkertaistaa sääntöjä; toivoo, että tämä vahvistetaan vuonna 2001, mutta pahoittelee kuitenkin, että ohjelmatyön viivästyttyä rakennerahastojen määrärahoja jäi huomattavasti käyttämättä varainhoitovuonna 2000 (budjettiylijäämä taas johtui suurelta osin tästä); huomauttaa, että samoja vaikeuksia kohdattiin edellisen ohjelmakauden ensimmäisenä vuonna (1994); epäilee myös, onko nykyinen järjestelmä paras mahdollinen vuoden 2006 jälkeen toteutettavien rakennetoimien suunnittelemiseen; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita järkeistämään ja yksinkertaistamaan rakennetoimien täytäntöönpanomenettelyjä, jotta samat ongelmat vältettäisiin uusia ohjelmia luotaessa;

26. katsoo, että yhteisöaloitteiden hyväksymättä jättäminen vuonna 2000 johtui neuvoston asetusten myöhäisestä hyväksymisestä, käyttöoppaan huomattavasta viivästymisestä ja myöhästyneestä julkaisemisesta komissiossa, muiden toimielinten lausuntojen viivästymisestä ja jäsenvaltioiden hitaasta reagoinnista;

27. panee tyytymättömänä merkille, että näiden viivästysten takia turvauduttiin säännöllisesti siirtoihin ja uudelleen budjetisointiin, joiden pitäisi olla poikkeuksia; toistaa kritiikkinsä siirrosta 40/2000, josta aiheutui 164 miljoonan euron vähennys, ja uudelleen budjetisoinnista, joka johti 30 miljoonan euron vähennykseen innovatiivisten toimien määrärahoista;

28. on erityisen huolestunut pahoista viivästyksistä Equal-yhteisöaloitteen käynnistämisessä ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita auttamaan kehityskumppanuuksien ja ylikansallisten yhteyksien rakentamisessa;

29. panee myös merkille, että sääntöjen monimutkaisuus ja eri rahastojen ja yhteisön toimintalinjojen yhteydessä toteutettavien toimien päällekkäisyys saattaa aiheuttaa epäjohdonmukaisuutta, joka voi vähentää rahastojen ja ohjelmien tehoa, mitä myös tilintarkastustuomioistuin on kritisoinut erityiskertomuksissaan nro 1/2001 ([1]) ja nro 12/2001 ([2]) sekä vuosikertomuksessaan (kohta 3.121);

30. katsoo, että sama pätee myös Sapardia ja Ispaa koskeviin asetuksiin, joiden täytäntöönpanon monimutkaisuutta komissio on aliarvioinut ja joiden täytäntöönpano on tästä syystä todellinen haaste ehdokasvaltioille; tunnustaa myös ponnistelut, joita komissio on tehnyt instituutioiden kehittämiseksi Sapard-järjestelmän sisällä ja liittymistä valmistelevien tukiohjelmien sisäisen koordinaation parantamiseksi; pahoittelee kuitenkin, että vain puolet ehdokasvaltioista pystyy saattamaan ohjelmat voimaan viimeistään vuonna 2002;

31. kehottaa komissiota varmistamaan aivan ensimmäiseksi, että menettelyjä yksinkertaistetaan ja laaditaan selkeät säännöt ja tavoitteet, jotka ovat avoimia ja kansalaisten helposti ymmärrettävissä; kehottaa komissiota ottamaan lainsäädännön, sääntöjen ja menettelyjen yksinkertaistamisen olennaiseksi osaksi maatalouspolitiikan ja rakennepolitiikan väliarviointia; tunnustaa kuitenkin vaikeudet, joita komissiolla on tämän tavoitteen saavuttamisessa, kun on kyse tiettyjen ohjelmien täytäntöönpanosääntöjen hyväksymisestä, kuten rakennerahastojen valvontamenettelyistä, joihin sovelletaan komitologiamenettelyä; panee merkille, että nämä komiteat, jotka edustavat jäsenvaltioiden hallinnollisia etuja, hyvin usein myötävaikuttavat tällaisten sääntöjen monimutkaisuuteen;

([1]) EYVL C 124, 25.4.2001.
([2]) EYVL C 334, 28.11.2001.

32. huomauttaa aikovansa seuraavan vastuuvapausmenettelyn aikana tutkia tarkasti, missä laajuudessa komissio on asianmukaisesti noudattanut Euroopan parlamentin määrittelemiä poliittisia painopisteitä ja talousarvion suuntaviivoja sekä pitänyt kiinni lupauksistaan, jotka se on antanut tilintarkastustuomioistuimen esittämän arvostelun vuoksi (vrt. vuosikertomuksen kohta 3.122);

Tarkastukset

33. panee merkille, että tehokkaiden tarkastusten tekeminen on sääntöjen monimutkaisuuden vuoksi vaikeaa;

34. kehottaa komissiota lisäämään huomattavasti lainsäädäntöön sisällytettyjen ns. sunset clause -lausekkeiden ja yksityiskohtaisten liiketoimintaan kohdistuvien vaikutusten arviointien määrää;

35. panee merkille, että tarkastusjärjestelmää vaivaavat seuraavat puutteet:

a) komission tekemät tarkastukset ovat olleet riittämättömiä tai niitä ei ole ollut lainkaan (esim. ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 10. toukokuuta 2001 antama tuomio turkkilaisia televisiovastaanottimia koskevassa tapauksessa osoitti, että komissio oli vakavasti laiminlyönyt EY:n ja Turkin välisen assosiaatiosopimuksen ja lisäpöytäkirjan soveltamisen valvonnan);

b) jäsenvaltioiden tekemät, maatalousmenoihin (vientituet) ja rakennetoimiin (komission asetuksen (EY) N:o 2064/97 [1] soveltaminen jäsenvaltioiden suorittaman rakennerahastojen varainhoidon valvonnan osalta) liittyvät tarkastukset ovat olleet riittämättömiä tai niitä ei ole ollut lainkaan;

36. on huolestunut tilintarkastustuomioistuimen havainnoista (erityiskertomus nro 10/2001 [2]), joiden mukaan asetuksen (EY) N:o 2064/97 soveltaminen tuotti vaikeuksia sekä komissiolle että jäsenvaltioille, koska asioita ei ollut kunnolla koordinoitu asianomaisen komission pääosaston ja jäsenvaltioiden elinten välillä, jotka eivät tunne hyvin tarkastusopasta, jonka komissio toimitti myöhään;

37. vaatii nämä havainnot huomioon ottaen, että kunkin jäsenvaltion on nimettävä yksi ainoa kansallinen ministeriö vastaamaan valvonnasta, joka koskee edistymistä komission asetuksissa (EY) N:o 2064/97 ja (EY) N:o 438/2001 [3] yksittäisille rakennerahasto-ohjelmille vahvistetun viiden prosentin valvontakiintiön saavuttamisessa; vaatii lisäksi toimenpiteitä, joilla koordinoidaan yhdenmukaisesti valvontaa niissä jäsenvaltioissa, joissa on autonomisia alueellisia viranomaisia; katsoo, että tämä koordinointi onnistuu parhaiten nykyisten koordinointielinten avulla ja että nämä elimet voivat toimia myös perustana sekä alueiden välisessä tietojenvaihdossa että kaiken tiedon koordinoinnissa ja toimittamisessa komissiolle;

38. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita parantamaan rakennerahastojen varainhoidon valvontaa tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen nro 10/2001 valossa; vaatii erityisesti

– varainhoidon valvonnasta vastaavien yksiköiden resurssien lisäämistä,

– paikalla suoritettavien tarkastusten lisäämistä,

– koordinoinnin parantamista sekä jäsenvaltioissa että komission yksiköissä,

– yhtenäisen menettelyn luomista sääntöjenvastaisuuksien käsittelyä sekä sitä koskevaa tietojenvaihtoa varten;

39. pyytää tilintarkastustuomioistuinta arvioimaan yhteisön varojen sisäisten ja ulkoisten tarkastusten nykyiset kokonaiskustannukset ja erittelemään, mitkä kustannukset kohdistuvat yhteisön talousarvioon ja mitkä jäsenvaltioiden talousarvioihin, sekä vertaamaan kaikilla menoja koskevilla aloilla suoritettujen eri tarkastustyyppien kustannuksia määriin, jotka ovat sisältyneet kussakin luvussa havaittuihin petoksiin ja sääntöjenvastaisuuksiin ja jotka on peritty takaisin;

([1]) EYVL L 290, 23.10.1997, s. 1.
([2]) EYVL C 314, 8.11.2001, s. 26.
([3]) EYVL L 63, 3.3.2001, s. 21.

40. katsoo, että komission olisi pyrittävä varmistamaan, että tarkastukset ovat taloudellisesti tehokkaita, ja panee tähän liittyen merkille komission sisäiset uudistukset, jotka koskevat pääjohtajien ”hallintolausumia”, jotka ovat heitä sitovia, ja komission sisäisen tarkastusjärjestelmän perustamista; katsoo, että näiden muutosten vaikutusta valvonnan tehokkuuteen olisi arvioitava tulevien vastuuvapausmenettelyjen yhteydessä;

41. kehottaa komissiota pyrkimään ihanteelliseen tasapainoon tarkastuskustannusten ja toisaalta sen hyödyn välillä, jota saadaan, kun virheiden määrä vähenee näiden tarkastusten ansiosta;

42. katsoo, että Kosovon jälleenrakennusviraston hallinnointi onnistui sen vuoksi, että toimet toteutettiin lähellä edunsaajia, toimissa keskityttiin vain muutamaan alaan ja hankkeiden yksilöinnistä aina arviointiin asti käytettiin yhtä ja samaa rakennetta, sekä suurelta osin myös sen vuoksi, että etukäteisvalvonnasta huolehtivat viraston sisäiset taloushallintoyksiköt, minkä ansiosta toimia voitiin toteuttaa nopeasti; panee merkille, että komission muutetussa ehdotuksessa uudeksi varainhoitoasetukseksi [KOM(2001) 691] ehdotetaan rahoituksen ennakkotarkastusten hajauttamista kaikkiin komission osastoihin; kehottaa neuvostoa nopeuttamaan komission muutetun ehdotuksen käsittelyä;

43. suosittelee lisäksi, että komissio pyrkii hyvään toimielinten väliseen yhteistyöhön tilintarkastustuomioistuimen ja sen tarkastuselinten kanssa ja myös jäsenvaltioiden ja niiden kansallisten tarkastusvirastojen kanssa; toivoo, että parlamentille tiedotetaan asian edistymisestä;

44. katsoo, että tarkastusten suunnittelun koordinoinnin avulla olisi mahdollista ehkäistä turhia päällekkäisiä toimintoja ja jakaa paremmin sisäiset ja ulkoiset tarkastukset sekä järjestelmätarkastukset ja hankkeiden valvonta ottaen huomioon asiaan liittyvät riskit ja rahoituksen;

45. ottaa huomioon, että tilintarkastustuomioistuimen käyttämä menetelmä ei anna mahdollisuutta esittää kutakin yhteisön menoluokkaa koskevaa virheprosenttia, ja katsoo, että tarkastuslausumassa olisi pyrittävä antamaan nämä tiedot, kuten talousarvion valvontavaliokunta on toistuvasti pyytänyt, ja eriteltävä samalla petokset ja virheet ja otettava huomioon myös erot eri sektoreihin sisältyvissä riskeissä sekä komission tekemät oikaisut sekä sisällytettävä analyysiin vertailu eri vuosien tuloksista, jotta tästä välineestä olisi hyötyä sekä vastuuvapauden myöntäjälle että komissiolle, jonka on saatava myönteinen tarkastuslausuma mahdollisimman pian; uskoo, ettei tilintarkastustuomioistuimen voida kuitenkaan olettaa nykyisillä menetelmillään pystyvän antamaan komissiolle myönteistä tarkastuslausumaa lähitulevaisuudessa;

46. suhtautuu epäillen vuotta 2000 koskevan yleisen tarkastuslausuman hyödyllisyyteen, koska mitään lukuja ei ole annettu; panee merkille, että tilintarkastustuomioistuin ei ole viime vuosina julkaissut sisältövirheitä ja muodollisia virheitä koskevia lukuja, ja palauttaa mieleen, että maatalousasioista vastaava komission jäsen antoi vuosia 1995-1999 koskevat luvut talousarvion valvontavaliokunnan järjestämässä kuulemistilaisuudessa 7. helmikuuta 2001; pyytää tilintarkastustuomioistuinta ja komissiota esittämään vuotta 2000 koskevat luvut;

47. kehottaa tilintarkastustuomioistuinta antamaan tarkastuslausuman kustakin pääosastosta ja esittämään kunkin pääosaston virheprosentin, jotta ongelma-alueet tulisivat selkeämmin esille ja komission ja jäsenvaltioiden vastuuvelvollisuus kasvaisi merkittävästi;

48. panee merkille, että Euroopan unionin talousarvioon liittyville valvonta- ja tarkastustoimille on ominaista, että niistä huolehtii laaja joukko tilintarkastajia ja tarkastusyksiköitä, jotka jokainen tekevät tarkastuskäyntejä ja laativat raportteja lähes kokonaan toisistaan riippumatta ja käyttävät usein toisistaan poikkeavia standardeja; pyytää komissiota antamaan kertomuksen mahdollisuuksista ottaa käyttöön Euroopan unionin talousarvioon sovellettava yhtenäinen tarkastusmalli, jossa kaikki tarkastukset perustuvat aina edellisen tason tarkastuksiin, jotta vähennettäisiin tarkastusten kohteena olevien taakkaa ja saataisiin parannettua tarkastustoimien laatua murentamatta kuitenkaan kyseisten tarkastuselinten riippumattomuutta; pyytää tilintarkastustuomioistuinta esittämään lausunnon tästä asiasta; pyytää komissiota myös tutkimaan, miten tarkastuksia ja erityisesti paikalla suoritettavia tarkastuksia voitaisiin järkiperäistää;

49. ottaa huomioon 17. toukokuuta 2001 antamansa päätöslauselman [1] oliiviöljyyn liittyviä petoksia koskevan 22 kohdan, 4. huhtikuuta 2001 antamansa päätöslauselman [2] maitotuotteiden väärentämistä koskevan 9 kohdan iii alakohdan sekä vientitukia koskevan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen nro 7/2001 [3] ja pyytää niiden perusteella komissiota antamaan parlamentille selvityksen yhteisöjen talousarvioon välittömästi tai välillisesti vaikuttavien maataloustuotteiden väärentämistapausten nykyvaiheesta ja käsittelemään tässä selvityksessä sääntelykehystä, eri aloilla teetettävien fyysisten analyysien vähimmäisosuutta, teknisiä väärentämisen havaitsemismenetelmiä sekä komission tulevia toimia tilanteen ratkaisemiseksi;

Omat varat

50. panee merkille, että suuntauksena on ollut lisätä BKTL:oon perustuvia maksuja yhteisön talousarvioon ja vastaavasti vähentää perinteisten omien varojen merkitystä; toteaa, että tämä johtuu osittain ylärajan asettamisesta ns. kolmansille varoille (alv-varat) ja yhteisön kansainvälisistä sitoumuksista vähentää tulleja; kiinnittää kuitenkin huomiota vaikeuksiin ennakoida tuloja täsmällisesti ennakkoarvioiden perustuessa laajalti jäsenvaltioiden BKTL:oon ja pyytää komissiota arvioimaan, miten laajentuminen vaikuttaa asiaan;

51. panee huolestuneena merkille sekä tilintarkastustuomioistuimen että komission todenneen, että alv-järjestelmään liittyy runsaasti petoksia, vaikka se ei välttämättä aiheuta tappioita yhteisön talousarvioon; huomauttaa, että jäsenvaltiot havaitsivat 534 miljoonan euron edestä petoksia ja sääntöjenvastaisuuksia vuonna 2000, mikä on yhteensä 3,5 prosenttia kyseisen vuoden omina varoina saaduista tuloista, vaikkakin tilanne suurelta osin johtui uusiseelantilaista voita koskeneesta tapauksesta Yhdistyneessä kuningaskunnassa (puolet koko määrästä); panee merkille, että ainoastaan Kreikka ei ilmoittanut komissiolle yhtään omiin varoihin liittyvää sääntöjenvastaisuustapausta kyseisenä vuonna, ja pohtii, onko kyse siitä, ettei yhtään tapausta esiintynyt, vai toimittiko se tiedot myöhässä vai oliko sääntöjenvastaisuustapauksia vain jäänyt huomaamatta;

52. korostaa tilintarkastustuomioistuimen kritisoineen sitä, että jäsenvaltiot eivät ole toteuttaneet takaisinperintää tehokkaasti eivätkä tasaisesti, mikä osoittaa niiden haluttomuuden puuttua ongelmaan; panee tähän liittyen merkille, että OLAF käynnisti 120 epäillyn petostapauksen käsittelyn omien varojen perintään liittyen vuonna 2000 ja että yhteensä niissä oli kyse 608,7 miljoonasta eurosta; kehottaa komissiota tekemään tarvittavat ehdotukset jäsenvaltioiden toimittamia tietoja koskevan komission päätöksen 97/245/EY [4] muuttamisesta, jotta saataisiin luotua yhdenmukaiset raportointistandardit kaikkiin jäsenvaltioihin;

53. muistuttaa, että jäsenvaltiot ovat nyt ratifioineet uuden omia varoja koskevan päätöksen, jossa säädetään omien varojen kantamiskustannusten korottamisesta 10 prosentista 25 prosenttiin; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että tämä johtaa tullipetosten radikaaliin vähenemiseen ja siihen, että sääntöjenvastaisuudet havaitaan omien varojen alalla tähänastista paremmin;

II **Sääntöjenmukaisuus, petosten torjunta ja taloudellisten etujen suojaaminen**

54. tunnustaa, että yhteisön taloudellisten etujen suojaamista ja petosten torjuntaa koskevaa nykyistä järjestelmää on vahvistettava;

---

[1] EYVL C 34 E, 7.2.2002, s. 367.
[2] EYVL L 160, 15.6.2001, s. 2.
[3] EYVL C 314, 8.11.2001, s. 1.
[4] EYVL L 97, 12.4.1997, s. 12.

55. katsoo, että pyrkiessään torjumaan petoksia ja muita sääntöjenvastaisuuksia komission on sovellettava samoja standardeja ja sääntöjä kaikkiin aloihin, joilla yhteisön menoja esiintyy, jos se aikoo toimia EY:n perustamissopimuksen 280 artiklan hengen mukaisesti ja taata, että yhteisön taloudellisia etuja suojataan kaikissa tapauksissa yhtä hyvin;

56. katsoo, että jotkin yhteiset toimintalinjat ovat jo itsessään suotuisia petoksille, kuten ohjehintojen asettaminen ja vientitukien käyttäminen pääasiassa maitotuotteiden, sokerin, viljojen ja naudanlihan ylituotannon viennin tukemiseen;

57. katsoo, että perustamissopimuksen mukaan yksi yhteisen maatalouspolitiikan päätavoitteista on taata "maatalousväestölle kohtuullinen elintaso" ja että tämän tavoitteen vuoksi komission on seurattava tarkasti sitä, miten yhteisön maatalousbudjetti jakautuu maanviljelijöiden ja muiden edunsaajien kesken;

58. katsoo, että avoimuutta koskevia sääntöjä, jotka edellyttävät, että komissio kertoo tukiensa lopullisten vastaanottajien nimet sellaisilla aloilla kuin tiede ja tekniikka tai koheesiorahasto, olisi sovellettava myös muihin budjettikohtiin ja erityisesti maatalouspolitiikkaan;

Vientituet

– panee merkille, että vientitukia koskevat menot kasvoivat vuoden 1980 5 695 miljoonasta eurosta (50,3 % EMOTR:n tukiosaston budjetista [1]) 10 159 miljoonaan euroon vuonna 1993 (29 % EMOTR:n tukiosaston budjetista) ja laskivat sitten 5 646 miljoonaan euroon (14 % EMOTR:n tukiosaston budjetista) vuonna 2000 [2]); panee kuitenkin merkille, että nämä luvut ovat suhteellisia dollarin kurssikehityksen vuoksi;

– panee merkille, että vientitukijärjestelmällä on edelleen tärkeä merkitys yhteisessä maatalouspolitiikassa ja että sillä on huomattava – vaikkakaan ei selkeä – vaikutus EU:n ja kolmansien maiden maatalous- ja elintarvikemarkkinoihin;

– panee merkille, että komission mukaan vientitukijärjestelmän lakkauttaminen riippuu tulevista WTO-neuvotteluista; kehottaa komissiota siihen asti pyrkimään ponnekkaasti yksinkertaistamaan lainsäädäntöä ja menettelyjä avoimuuden lisäämiseksi;

– panee merkille, että tilintarkastustuomioistuin on vuoden 1990 jälkeen laatinut jo kahdeksan erityiskertomusta, jotka suoraan tai epäsuorasti käsittelevät vientitukien valvontaa, mikä osoittaa, että tilintarkastustuomioistuimen mielestä tätä alaa on pidettävä tarkasti silmällä; huomauttaa myös, että tilintarkastustuomioistuin totesi erityiskertomuksessaan nro 2/1990 vientitukiin liittyvän suuria riskejä niihin sovellettavan lainsäädännön monimutkaisuuden vuoksi ja yksittäisiin toimiin liittyvien summien kokoluokan vuoksi (kohta 3.5);

– pitää valitettavana, että komissio on monissa tapauksissa jättänyt noudattamatta tilintarkastustuomioistuimen aiemmin antamia suosituksia vientitukikelpoisten maataloustuotteiden fyysisistä tarkastuksista (vuosikertomuksen 2000 kohta 2.104);

– pyytää komissiota – tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksessa nro 7/2001 tehtyjen havaintojen valossa – tutkimaan mahdollista tarvetta vahvistaa neuvoston asetuksia (ETY) N:o 4045/89 [3]) ja (ETY) N:o 386/90 [4]);

– palauttaa mieleen eläinten suojelemisesta kuljetuksen aikana 13. marraskuuta 2001 antamassaan päätöslauselmassa [5]) esittämänsä kannan eläinten hyvinvointia kuljetusten aikana koskevien direktiivien toistuvista rikkomuksista ja jäsenvaltioiden riittämättömistä seurantatoimista; vaatii komissiota valvomaan järjestelmällisesti, että eläinten suojelua koskeva EU:n lainsäädäntö pannaan täytäntöön jäsenvaltioissa, ja pyytää teuraseläinten vientitukien poistamista mahdollisimman pian;

---

[1]) Komission 7. helmikuuta 2002 postittamat tiedot.
[2]) Tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomus nro 2/1990 ja pääosaston IV muistio "Restitutions à l'exportation", s. 6.
[3]) EYVL L 388, 30.12.1989, s. 18.
[4]) EYVL L 42, 16.2.1990, s. 6.
[5]) Hyväksytyt tekstit, kohta 11.

– kehottaa komissiota noudattamaan vientiin sovellettavien palautusten yhteydessä samaa avoimuuspolitiikkaa, jota jo noudatetaan muilla aloilla, kuten tutkimuksen ja tekniikan alalla, ja julkaisemaan sähköisessä muodossa kaikkien tästä järjestelmästä etua saavien yritysten nimet ja kyseessä olevat summat;

– edellä esitetyt näkökohdat sekä edellä olevan 24 kohdan huomioon ottaen pyytää komissiota tekemään kattavan arvion vientituille vaihtoehtoisista välineistä, joiden avulla perustamissopimuksessa asetetut toimintalinjoja koskevat tavoitteet pystytään saavuttamaan tehokkaammin ja noudattamaan samalla Euroopan unionin WTO:n järjestelyjen yhteydessä tekemiä sitoumuksia;

– pitää myönteisenä, että komissio on tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen nro 7/2001 ja talousarvion valvontavaliokunnassa kertomuksesta vuoden 2000 vastuuvapausmenettelyn yhteydessä käytyjen keskustelujen jälkeen esittänyt toimintasuunnitelman, jonka tavoitteena on:

1) muuttaa komission asetusta (EY) N:o 800/1999 ([1]) ennen vuoden 2002 ensimmäisen vuosipuoliskon loppua seuraavasti:

a) kun valvontaan erikoistuneen yrityksen hyväksyntä peruutetaan, peruutusta sovelletaan kaikissa jäsenvaltioissa muihin saman konsernin yrityksiin, kunnes kutakin yritystä koskevat tarpeelliset tutkimukset on saatu päätökseen;

b) jäsenvaltiot asettavat tehokkaita rangaistuksia tapauksissa, joissa valvontaan erikoistuneet yritykset ovat esittäneet sääntöjenvastaisia saapumista koskevia todisteita;

c) horisontaaliseen asetukseen sisällytetään valvontaan erikoistuneiden laitosten hyväksyntää koskevat säännökset, jotka on esitetty 26. lokakuuta 1999 annetussa komission työasiakirjassa VI/2705;

d) jäsenvaltioiden suurlähetystöille asetetaan säännöt tavaroiden purkamista koskevien todistusten antamisesta;

e) kaksinkertaistetaan vähimmäisrajat, jolloin alhaisia tukia koskevien maksuvaateiden yhteydessä ei tarvitse esittää todistetta tuonnista;

2) sisällyttää ennen vuoden 2002 loppua järjestettävään vaihtelevia tukia koskevaan tutkimukseen tarkastuskäyntejä tärkeimpiin valvontaan erikoistuneisiin yrityksiin;

3) laatia seuraavan puolentoista vuoden aikana luettelo erinäisissä kolmansissa maissa käytettävistä tullilomakkeista ja -leimoista;

4) vierailla kuljetusyrityksissä, jotta saataisiin arvioitua konttien liikkeitä seuraavien tietokantojen mahdollista käyttöä valvontaa varten ennen vuoden 2002 loppua;

– esittää toimintasuunnitelmasta seuraavat kommentit:

ad 1 b) katsoo, että komission on määrättävä seuraamuksista ja varmistettava järjestelmällisin tarkastuksin, että jäsenvaltiot soveltavat niitä;

ad 1 e) on samaa mieltä siitä, että komissio tällä hetkellä toimii vain osittain sen tilintarkastustuomioistuimen esittämän suosituksen mukaisesti, että saapumista koskevat todisteet olisi vaadittava vain epäilyttävissä tapauksissa tai vain niiden määräpaikkojen osalta, joihin liittyvä riski on suuri; on kuitenkin sitä mieltä, että komission olisi vakavasti etsittävä tapoja parantaa nykyistä järjestelmää, joka ei selvästikään ole tyydyttävä;

ad 3) haluaisi enemmän tietoja tästä toimenpiteestä, mukaan lukien kustannus-hyötyanalyysi, koska tällaista luetteloa on päivitettävä jatkuvasti;

– pitää valitettavana, ettei toimintasuunnitelmassa vastata seuraaviin tilintarkastustuomioistuimen antamiin suosituksiin:

kaikkien vähimmäisrajan ylittävien hakemusten yhteydessä olisi maksuasiamiehelle esitettävä kuljetusasiakirjat ja kauppalaskut,

([1]) EYVL L 180, 15.7.1999, s. 53.

jälkikäteen suoritettuja markkinoille saattamista koskevia tarkastuksia olisi tehostettava,

tukia ei pitäisi maksaa tuotteista, joista muissa kuin EU:n jäsenvaltioissa peritään alennettuja tuontitulleja, mikäli tämä mahdollistaa niin kutsutut ketjupetokset;

59. kehottaa komissiota varmistamaan vilja- ja perunatärkkelyksen tukitasojen laskennan selkiyttämisen ja ennustettavuuden, kuten suositeltiin tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen nro 8/2001 40 a kohdassa;

60. panee merkille kaikki komission talousarvion valvontavaliokunnan kyselyyn antamassa vastauksessa ilmoittamat toimet tietojen julkaisemiseksi yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) määrärahojen kohdentamisesta viljelijää tai työyksikköä kohti ja kehottaa komissiota aloittamaan näiden tietojen esittämisen mahdollisimman pian;

61. toteaa, että tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomuksen 2.145 kohdan mukaan hedelmä- ja vihannesalan uudistus keskitti yhteisön varoja kehittyneempiin maihin ja kehittyneemmille alueille;

62. panee merkille, että joihinkin sääntöihin ei sisälly todentamismekanismeja eikä rangaistuksia, mikä voi kannustaa petoksiin tai olla yksinkertaisesti kansanterveydellinen riski;

63. kehottaa ottamaan esimerkiksi lampaan- ja vuohenliha-alan yhteisen markkinajärjestelyn yhteydessä käyttöön pakollisen eläinten sähköisen tunnistusjärjestelmän, jotta palkkioista voitaisiin kerätä tietoja ja todentaa niitä;

64. kehottaa soveltamaan maitokiintiöjärjestelmän yhteydessä yhdenmukaisesti sääntöjä, joissa määrätään seuraamukset maidontuottajille maitokiintiöiden noudattamatta jättämisestä, sillä näitä ei vieläkään sovelleta asianmukaisesti kaikissa jäsenvaltioissa, vaikka ne otettiin käyttöön jo 17 vuotta sitten (vrt. vuosikertomuksen kohta 2.193); pitää valitettavana, että Italia on maksanut maanviljelijöidensä puolesta ylimääräistä maksua maitokiintiöiden rikkomisesta ja täten vääristänyt kilpailua koko Euroopan unionissa;

65. kehottaa luomaan menettelyjä, jotka koskevat BSE-lainsäädännön soveltamista jäsenvaltioissa (vrt. erityiskertomus nro 14/2001) ja suu- ja sorkkataudin ehkäisemistä ja joissa määrätään varainhoitoa koskevia oikaisuja tai sakkoja ja rangaistuksia Euroopan unionin rahoittamien eläinlääkintämenojen tai markkinoihin liittyvien toimien osalta, mikäli jäsenvaltiot eivät noudata eläinlääkintälainsäädäntöä;

66. kehottaa komissiota miettimään, pitäisikö sillä olla enemmän toimivaltaa erityisissä kriisitilanteissa, jotka uhkaavat ihmisten ja eläinten terveyttä;

67. panee merkille, että jotkin säännöt ovat vaikuttaneet epätoivotulla tavalla ja että komissio on vastannut hyvin myöhään tilintarkastustuomioistuimen esittämiin varoituksiin; viittaa tässä yhteydessä kasvatustuen myöntämiseen kuitupellavalle, jonka tuotannon kannustamista tilintarkastustuomioistuin suositteli komissiota jo vuonna 1992 [1] välttämään ”sillä jo siihen aikaan kuitupellavaa tuotettiin niin paljon, ettei kaikelle kuitupellavalle löytynyt ostajia” [2]; pitää valitettavana tapaa, jolla komissio ja jäsenvaltiot reagoivat tilanteeseen ja että siihen kului niin paljon aikaa; panee merkille, että neuvosto ja parlamentti ovat joissain tapauksissa pysäyttäneet komission ehdotuksia, joilla on pyritty parantamaan YMP-lainsäädäntöä;

68. tuomitsee ”palkkioiden metsästykseen” innostavat säännöt, jotka vaikuttavat haitallisesti yhteisön talousarvioon, vaikka se ei suinkaan ole ollut tarkoitus; toistaa vuoden 1997 vastuuvapaudesta 19. tammikuuta 2000 antamassaan päätöslauselmassa [3] esittämänsä kehotuksen seurata tilintarkastustuomioistuimen suosituksia järjestelmällisesti ja huolellisesti;

---

[1] EYVL C 309, 16.11.1993.
[2] Tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomus, kohta 2.77.
[3] EYVL L 45, 17.2.2000, s. 33.

69. pyytää tilintarkastustuomioistuinta arvioimaan, missä määrin etuuskohtelujärjestelmä aiheuttaa sääntöjenvastaisuuksia, jotka vaikuttavat haitallisesti yhteisön varoihin (vrt. turkkilaisia televisiovastaanottimia koskenut tuomio), ja kehottaa komissiota kehittämään nykyiselle järjestelmälle vaihtoehtoja mahdollisimman pian;

70. pitää valitettavana ammattirikollisten järjestämää väärennetyn voin salakuljetustapausta, joka olisi voinut vaarantaa ihmisten terveyden ja josta aiheutuu taloudellisia tappioita talousarvioon; kehottaa määräämään tuotteiden väärentäjille ja sellaiseen toimintaan osallistuville yrityksille aiheelliset seuraamukset sekä toimittamaan Euroopan parlamentille mahdollisimman pian kaiken tiedon tästä tapauksesta; pahoittelee, ettei komissio ole varoittanut kuluttajia mahdollisista terveysriskeistä tapauksen tultua julki heinäkuussa 2000; odottaa komission asettavan tulevaisuudessa kansalaisten terveyden etusijalle kaikkiin muihin tutkimuksiin nähden; panee merkille, että vaikka on kulunut jo lähes kaksi vuotta siitä, kun OLAF julkisti skandaalin, yhteisö ei ole esittänyt minkäänlaisia varainhoitoa koskevia oikaisuja tapaukseen sekaantuneiden yritysten vastuuhenkilöitä vastaan, mikä on jyrkässä ristiriidassa paljon vähäisemmistä rikkeistä (kuten maitokiintiöiden ylitykset) langetettujen seuraamusten kanssa;

   – katsoo, että nykytilanne on yhteisön taloudellisten etujen suojaamista koskevien periaatteiden vastainen, ja kehottaa komissiota varmistamaan, että rikoksia ei kohdella suopeammin kuin hallinnollisia rikkomuksia,

   – kehottaa komissiota seuraamaan asiaa tarkasti ja raportoimaan sen käänteistä Euroopan parlamentille;

71. panee merkille, että vastuu sääntöjenvastaisuuksien tai petosten havaitsemisesta on jäsenvaltioilla (joiden on myös ilmoitettava niistä komissiolle), komission yksiköillä, OLAFilla ja tilintarkastustuomioistuimella mutta että jäsenvaltiot eivät suinkaan huolehdi täydellisesti velvollisuudestaan ilmoittaa rakennerahastoihin liittyvistä sääntöjenvastaisuuksista, kuten tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksessa nro 10/2001 on huomautettu, ja että niitä koskevat todelliset luvut ovat todennäköisesti paljon ilmoitettua suuremmat;

72. kehottaa komissiota arvioimaan ja tarkistamaan nykyistä järjestelmää, jossa kolmansista maista tuodaan alle EU-hintojen maataloustuotteita, jotka jalostetaan EU:ssa ja viedään takaisin kolmansiin maihin;

73. kehottaa valistamaan jäsenvaltioita, mukaan lukien alueelliset hallintoviranomaiset, entistä paremmin toimista sääntöjenvastaisuuksien torjumiseksi, koska erityisesti rakennetoimien alalla yhteisön talousarviomäärärahojen huolimaton tai sääntöjenvastainen käyttö heijastuu myös jäsenvaltioiden talousarvioista yhteisrahoitettavien varojen yhtä huolimattomana käyttönä;

74. kehottaa komissiota soveltamaan tosiasiallisesti varainhoitoa koskevia oikaisuja komission asetuksen (EY) N:o 448/2001 [1] mukaisesti rakennetoimiin tapauksissa, joissa esiintyy sääntöjenvastaisuuksia;

75. panee merkille komission parlamentin pyynnöstä toimittamat luvut, jotka koskevat säännönvastaisuuksien määrää jäsenvaltioittain ja takaisin perittävien rakennerahastovarojen määrää komission asetuksen (EY) N:o 1681/94 [2] voimaantulon jälkeen; panee merkille, että eräillä jäsenvaltioilla (Italia, Espanja, Italia, Yhdistynyt kuningaskunta, Saksa) on maksamatta huomattavia summia, ja haluaa tietää syyt siihen, miksi näistä maista on saatu perittyä takaisin niin vähän;

Oikaisut

76. suosittelee tilien tarkastamiseen ja hyväksymiseen liittyen (EMOTR) jälleen kerran (vrt. edellä mainittu vastuuvapausmenettelyä 1999 koskeva parlamentin 4. huhtikuuta 2001 antama päätöslauselma), että menettelyä parannetaan erityisesti lisäämällä varainhoitoa koskevia oikaisuja niiden jäsenvaltioiden osalta, joissa on paljastunut jatkuvia heikkouksia valvontajärjestelmässä, mukaan lukien viivästykset yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän perustamisessa, ja pidentämällä vaatimustenmukaisuuspäätösten määräaika nykyisestä 24 kuukaudesta 36 kuukauteen, kuten jo parlamentin edellä mainitussa vuoden 1999 vastuuvapausmenettelyä koskevassa päätöslauselmassa ehdotettiin; pyytää komissiota esittämään tarvittavat ehdotukset;

---

[1] EYVL L 64, 6.3.2001, s. 13.
[2] EYVL L 178, 12.7.1994, s. 43.

77. pyytää komissiota tekemään ennen seuraavaa vastuuvapausmenettelyä ehdotuksia, joiden tarkoituksena on mahdollistaa asianmukaisten seuraamusten langettaminen (esim. ennakkojen vähentäminen tai varainhoitoa koskevat oikaisut), mikäli jäsenvaltioissa toimivat maksuasiamiehet eivät noudata asetettuja kriteerejä;

78. esittää epäilyksensä siitä, onko nykyinen varainhoitoa koskevien oikaisujen järjestelmä riittävä keino kannustaa jäsenvaltioita torjumaan petoksia ja sääntöjenvastaisuuksia; kehottaa komissiota ehdottamaan rikkomismenettelyn yksinkertaistamista, joka mahdollistaisi sen, että jäsenvaltio voisi tuomioistuimen tuomion jälkeen maksaa könttäsumman tai sakon, jos komissio katsoo, että kyseinen jäsenvaltio on jättänyt täyttämättä sille perustamissopimuksen (228 artikla) mukaan kuuluvan velvollisuuden;

79. kehottaa komissiota tiedottamaan parlamentille paremmin siitä, miten perusteettomasti maksettujen varojen takaisinperinnän tehostamisessa on edistytty (komission sisäisen uudistuksen toimi 96); toistaa pahoittelunsa (ks. edellä mainittu 28. helmikuuta 2002 annettu päätöslauselma) sen johdosta, että komissio ei ole noudattanut parlamentin suositusta eikä ottanut käyttöön vaatimusta takaisinperintämenettelyjen käynnistämisestä kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun tilintarkastustuomioistuimelta on saatu yksityiskohtaiset tiedot säännönvastaisuuksista;

80. panee erittäin tyytyväisenä merkille komission esittämät suuntaviivat suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta velan perimisestä luopumiseen; pitää myönteisenä sitä, että suuntaviivojen avulla otetaan käyttöön selkeitä ja avoimia menettelyjä velan mitätöimiseksi parlamentin toiveiden mukaisesti;

81. vaatii, että komissio päätöksensä tehtyään kertoo Euroopan parlamentille, mitä laskentaperustetta on sovellettu varainhoitoa koskeviin oikaisuihin ensinnäkin Alankomaita koskevassa tapauksessa, joka liittyi Euroopan sosiaalirahastoon, ja toisaalta Espanjaa koskevassa tapauksessa, joka liittyi pellavaan;

82. odottaa, että rahoituksen oikaisemista koskevat komission päätöksentekomenettelyt ovat avoimia; muistuttaa, että perustamissopimuksen 213 artiklassa edellytetään, että ”komission jäsenet hoitavat tehtäväänsä täysin riippumattomina” ja ”pidättyvät kaikesta, mikä on ristiriidassa heidän tehtävänsä kanssa”; muistuttaa komission jäsenten toimintasäännöistä, joissa todetaan, että eturistiriitoja koskevien riskien estäminen auttaa jäseniä riippumattomuuden varmistamisessa; ottaa huomioon, että jäsenten kabinettien on toimintasääntöjen mukaisesti toimittava tarvittaessa komission jäsenten ja heidän vastuullaan olevien yksiköiden yhteyspintana vaikuttamatta yksiköiden hallinnointiin; odottaa, että komission jäsenet ja heidän kabinettinsa ottavat toimintasäännöt huomioon jatkossakin; muistuttaa komission luvanneen tiedottaa parlamentin pyynnöstä yksityiskohtaisesti kaikista erityisistä rahoituksen oikaisutoimista ja niitä seuraavista menettelyistä;

Petostentorjuntavirasto

83. panee merkille OLAFin toimintaa rajoittavat seikat, joihin viitattiin OLAFin valvontakomitean vuosikertomuksessa (luku III, kohta 3.2), koska se ei voinut antaa tarkkoja tietoja toimista, joita toimivaltaiset jäsenvaltioiden viranomaiset olivat toteuttaneet käsiteltävänä olleissa tapauksissa, eikä hallinnollisten tai rikosoikeudellisten rangaistusten määräämisestä tai varojen takaisinperinnästä; panee myös merkille sen toiminnan soveltamisalaa rajoittavat seikat (esim. arvonlisäveroala, kuten tilintarkastustuomioistuin totesi vuosikertomuksensa kohdassa 1.90, jossa mainittiin muun muassa, että ”petosriskiä lisää myös se, ettei ole olemassa selkeää oikeusperustaa, jonka nojalla OLAF/komissio voisi koordinoida kansainvälisiä alv-tutkimuksia”);

84. panee huolestuneena merkille valvontakomitean kertomuksessa esitetyn havainnon (luku IV, kohta 3.1.1), että vaikka suuri osa OLAFin tutkimista tapauksista sisältää rikollisia elementtejä, virasto toimitti selvityksiä tai tietoja toimivaltaisille jäsenvaltioiden oikeusviranomaisille vain hyvin harvoissa tapauksissa;

85. pyytää saada tietoja siitä, millainen asema OLAFilla tarkalleen ottaen on, kun lainsäädäntöä muokataan petoksille epäsuotuisaksi;

86. on erittäin huolestunut siitä, miten OLAFin tutkimuksia koskevan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 [1] 7 artiklaa nykyisin sovelletaan unionin elinten ja toimielinten väliseen tiedonvälitykseen;

87. pitää välttämättömänä, että edellä mainittua asetusta tarkistettaessa ratkaistaan ongelma, joka on liittynyt OLAFin tutkimusten tunnustamiseen jäsenvaltioiden viranomaisten keskuudessa ja siihen, mitä jatkotoimia tutkimusten perusteella olisi toteutettava;

88. pitää valitettavana, että Euroopan syyttäjäviranomaisen perustamista [vrt. KOM(2000) 608] ei otettu Nizzan Eurooppa-neuvoston asialistalle joulukuussa 2000; on erittäin tyytyväinen joulukuussa 2001 annettuun vihreään kirjaan [KOM(2001) 715], jota Euroopan parlamentti oli pyytänyt moneen otteeseen; katsoo, että Euroopan syyttäjäviranomaisen perustaminen on välttämätöntä, jotta yhteisön talousarvioon kohdistuvia petoksia pystytään torjumaan tehokkaasti; vaatii, että Euroopan syyttäjäviranomaisen perustaminen otetaan valmistelukunnan asialistalle, jotta se saadaan liitettyä perussopimuksiin hyvissä ajoin ennen laajentumista;

89. vaatii tulla pidetyksi täydellisesti ja asianmukaisesti ajan tasalla seuraavista tapauksista: laiton kauppa voipohjaisilla tuotteilla, Euroopan siirtolaisfoorumi, ESR, Berlaymont, ACEAL ja IRELA; pitää valitettavana, että vielä ei ole käytettävissä tuloksia OLAFin sisäisestä tutkimuksesta mahdollisista kurinpitotoimista IRELAn tapauksessa;

Laajentuminen

90. katsoo, että petosten torjunta ja yhteisön taloudellisten etujen suojaaminen on asetettava ehdokasvaltioissa yhdeksi kaikkein tärkeimmistä tavoitteista, ja kehottaa komissiota erityisiin ponnistuksiin, jotta kaikki ehdokasvaltiot ovat ennen liittymistään ottaneet käyttöön EU:n standardien mukaiset todelliset kirjanpito-, tilintarkastus- ja valvontajärjestelmät aloilla, jotka saavat EU:n taloudellista tukea ja erityisesti joilla yhteisön määrärahoja hallinnoidaan yhdessä; vaatii, että vuosittaiset maakohtaiset edistymiskertomukset sisältävät selkeää ja yksityiskohtaista tietoa liittymistä edeltävän taloudellisen avun täytäntöönpanosta, sen valvomiseksi suoritetuista toimenpiteistä sekä itse paikalla ja liittymisneuvottelujen luvun 28 (varainhoidon valvonta) mukaisesti tehtyjen tarkastusten ja tutkimusten tuloksista; panee tältä osin merkille, että EU:n vahvempi taloudellinen ja tekninen tuki on tärkeää ehdokasvaltioiden hallinnollisen kapasiteetin parantamiseksi;

91. on syvästi huolissaan siitä, kuinka vähän yhteisön passitusjärjestelmän tietokoneistamisessa on edistytty asiaa käsitelleen parlamentin tutkintavaliokunnan jälkeen; odottaa, että komissio esittää vuoden 2000 vastuuvapausmenettelyn seurannan yhteydessä konkreettisia parannusehdotuksia; vaatii, että kaikkiin mahdollisiin tarvittaviin toimenpiteisiin ryhdytään ennen kuin yksikään ehdokasvaltio liittyy Euroopan unioniin, ja pyytää talousarvion valvontavaliokuntaa tarkastelemaan tilannetta kiireellisesti; viittaa yhteisön passitusjärjestelmää käsitelleen parlamentin tutkintavaliokunnan 13. maaliskuuta 1997 antamaan suositukseen;

Parlamentin osallistuminen

92. antaa puhemiehen tehtäväksi jo nyt puolustaa Euroopan parlamentin oikeuksia Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa, jos neuvosto sisällyttää uuteen varainhoitoasetukseen säännöksiä, jotka jollakin tavalla ehdollistavat parlamentin oikeuden saada tietoja EY:n perustamissopimuksen 276 artiklan mukaisesti ja siten rajoittavat sen valvontavaltuuksia;

---

[1] EYVL L 136, 31.5.1999, s. 1.

Menoalat

Oikeus- ja sisäasioiden ala

93. a) kehottaa tilintarkastustuomioistuinta mainitsemaan sisäpolitiikkaa koskevien toimenpiteiden luettelossaan nimenomaisesti vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvaa aluetta koskevan osaston B5-8 ja kiinnittämään siihen aiheellista huomiota;

b) toteaa, että vuoden 2000 talousarviossa vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvaa aluetta koskevan kohdan toteuttamisaste on korkeintaan tyydyttävää tasoa, kun sitä tarkastellaan ottaen huomioon objektiiviset seikat, jotka ovat viivästyttäneet joidenkin toimien toteuttamista, sekä hätätilanteiden puuttuminen;

c) panee tyytyväisenä merkille, että komissio on merkittävästi lisännyt oikeus- ja sisäasioiden pääosaston hallinnoimia sopimuksia koskevien tarkastusten määrää;

d) panee merkille, että oikeus- ja sisäasioiden alalla tarkastusten jälkeen takaisin perittävät summat tai maksettavien summien vähennykset ovat yli 10 % tarkastettujen sopimusten kokonaismäärästä, kun keskimääräinen luku kaikkien komission suorittamien tarkastusten yhteydessä on noin 2 %;

e) kehottaa komissiota tehostamaan ponnistelujaan tarvittaessa sopimukseen sisältyvien seuraamusten avulla voidakseen torjua tukien epäasianmukaista käyttöä ja/tai todellisten kustannusten yliarviointia;

f) panee tyytyväisenä merkille, että tilintarkastustuomioistuin toteaa Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen tilinpäätöksestä varainhoitovuonna 2000, että tilinpäätös on luotettava ja tilien perustana olevat toimet kaiken kaikkiaan lailliset ja asianmukaiset;

g) kehottaa seurantakeskuksen hallinnosta vastaavia elimiä noudattamaan tilintarkastustuomioistuimen erityishuomautuksia erityisesti seuraavien seikkojen osalta:

– käyttöomaisuuteen liittyvä kirjanpito ja omaisuusluettelo,

– henkilöstökansioiden pitäminen: toimenkuvaus, urakehitystä koskevat asiakirjat, henkilöstön arviointi ja henkilöstölle tiedottaminen;

h) panee tyytyväisenä merkille, että tilintarkastustuomioistuin toteaa Euroopan rasismin ja muukalaisvihan seurantakeskuksen tilinpäätöksestä varainhoitovuonna 2000, että tilinpäätös on luotettava ja tilien perustana olevat toimet kaiken kaikkiaan lailliset ja asianmukaiset; tämän johtopäätös on osoitus siitä, että seurantakeskus on vuonna 2000 todella vakavasti pyrkinyt parantamaan sisäistä valvontajärjestelmäänsä;

i) kehottaa Euroopan rasismin ja muukalaisvihan seurantakeskuksen hallinnosta vastaavia elimiä noudattamaan tilintarkastustuomioistuimen erityishuomautuksia erityisesti seuraavien seikkojen osalta:

– käyttöomaisuuteen liittyvä kirjanpito, omaisuusluettelon pitäminen ja perintämääräysten hoito,

– talousarviokirjanpidon ja yleisen kirjanpidon tietojen järjestelmällinen lähentäminen, jotta voidaan varmistaa varainhoidon parempi seuranta vuoden aikana;

94. katsoo, että budjettikohdan B5-5 0 3 alhainen toteutumisaste johtuu pääasiassa tiukoista vaatimuksista ehdotuspyyntöjen yhteydessä; katsoo, että ylikansallisuuden vaatimus tukikelpoisuuden edellytyksenä ei saa mennä pidemmälle kuin vaatimus ylikansallisesta kumppanuudesta, johon kuuluu kumppaneita kolmesta jäsenvaltiosta;

Erillisvirastot

95. a) katsoo, että virastojen rahoitustarpeen tehokas arviointi talousarviomenettelyssä sekä niiden rahoituksen valvonta vastuuvapausmenettelyn yhteydessä vaativat tiivistä yhteistyötä asiaan osallistuvien valiokuntien väillä;

b) pitää tässä yhteydessä myönteisenä, että talousarviokysymyksistä vastaavaan valiokuntaan on nimitetty erillisvirastoja käsittelevä pysyvä esittelijä, ja ehdottaa voimassa olevien erillisvirastoja käsittelevien valiokuntien välistä yhteistyötä koskevien suuntaviivojen tarkistamista;

c) katsoo, että suuntaviivojen tarkistamisessa olisi otettava huomioon seuraavat periaatteet:

– varmistetaan asianmukaiset valvontamekanismit asiaa käsittelevissä valiokunnissa,

– varmistetaan talousarviomenettelyn avoimuus,

– lujitetaan vastavuoroista tiedottamisvelvoitetta,

– rajataan selvemmin asiaa käsittelevien valiokuntien toimivalta;

Daphne-ohjelma

96. pyytää komissiota esittämään viipymättä arviointikertomuksen Daphne-ohjelmasta, kuten Euroopan parlamentin ja ja neuvoston päätöksessä N:o 293/2000/EY [1] säädetään; odottaa, että komissio sisällyttää kertomukseen arviointien tulokset ja myös tietoa yhteisörahoituksesta ohjelman puitteissa toteutetuilla eri toiminta-aloilla; pyytää komissiolta tietoja erityisesti maksumäärärahojen alhaisesta käytöstä varainhoitovuonna 2000;

Euroopan laajuiset liikenneverkot

97. panee merkille, että Euroopan laajuisia liikenneverkkoja käsittelevän budjettikohdan toteutus oli tyydyttävää vuonna 2000; suosittaa hankkeiden määrän leikkaamista edelleen keskittymällä hankkeisiin, joilla pyritään merkittävien pullonkaulojen poistamiseen TEN-liikenneverkoista ja joista on välittömästi saatavissa eurooppalaista lisäarvoa;

Yhteistyö

98. a) toteaa, että köyhyyden vähentäminen on yhteisön kehitysyhteistyön keskeinen tavoite ja että tämän tavoitteen saavuttamiseksi sitä on mukautettava vuosituhannen vaihteen huippukokouksessa hyväksyttyjen ehtojen ja aikataulun mukaiseksi;

b) on havainnut, että komissio on lisännyt määrärahoja alakohtaisiin tavoitteisiin, jotka otettiin vuoden 2002 talousarvioon, ja että komissio on alkanut toteuttaa kehitysapukomitean (DAC) luokittelujärjestelmää koskevia lupauksiaan;

c) toteaa kuitenkin, että tiedot ovat yhä epätarkkoja; luottaa siihen, että tulevina varainhoitovuosina annettavat luvut ovat täysin luotettavia, ja pyytää erityisesti täsmentämään tietoja rakennesopeutukseen sovellettavien yhteiskunnallisten ehtojen tilanteesta ja tuloksista;

d) panee merkille, että tiedot yhteisön osallistumisesta HIPC-velkahuojennusstrategiaan ovat vähäisiä; pyytää komissiota vaatimaan Afrikan kehityspankilta selvennystä sopimusneuvotteluista edunsaajamaiden kanssa; pyytää komissiolta selvitystä maittain ja tuloksia komission osallistumisesta HIPC-strategiaan;

[1] EYVL L 34, 9.2.2000, s. 1.

e) pahoittelee, että vuotta 2000 koskevien komission alustavien arvioiden mukaan infrastruktuuriin ja yhteiskunnallisiin palveluihin varatut määrärahat ovat niin alhaiset, että niitä ei voida hyväksyä; muistuttaa talousarviomenettelyn 2002 tuloksista, joissa komissio sitoutui muuttamaan tämän tilanteen asetettujen tavoitteiden mukaisesti;

f) korostaa, että avoin tiedottamisjärjestelmä, joka täyttää DAC-normit, on ensimmäinen askel kohti tuloksiin paremmin suunnattua toimintatapaa, ja korostaa, että komission on pidettävä painopisteenä tavoitteiden mukaisia tuloksia osoittavia kehitysindikaattoreita; pyytää tiedottamaan parlamentille perusteellisesti tästä asiasta ja kuulemaan parlamenttia;

g) katsoo, että yhteisön ja jäsenvaltioiden kehitysyhteistyön täydentävyys ja koordinaatio muiden lahjoittajien kanssa ovat keskeisiä tekijöitä edellä mainittujen tavoitteiden saavuttamisessa; pyytää sen vuoksi, että tulevissa vastuuvapausmenettelyissä komissio toimittaa parlamentille täsmällisiä tietoja muiden lahjoittajien kanssa yhdessä toteutetuista toimista ja niiden tuloksista;

h) toteaa viivästymiset yhdessä valtioista riippumattomien järjestöjen kanssa rahoitettujen hankkeiden toteuttamisessa; pyytää komissiota toimittamaan tietoja menettelyjen yksinkertaistamisesta ja yhdenmukaistamisesta;

i) panee merkille, että perinteisellä projektimuotoisella kehitysyhteistyöllä on jatkuva taipumus siihen, että yhä suurempi osuus niin sanotuista nopean maksun välineistä, jotka ovat pääasiassa rakennesopeutustukea, annetaan suorana budjettitukena; katsoo, että komission ja parlamentin on tehtävä yksityiskohtainen analyysi tämän toimintatavan eduista ja haitoista, ja kehottaa komissiota antamaan asiaa koskevan tiedonannon.

Asiakirjojen saatavuus

99. a) vaatii, että parlamentilla on vastuuvapauden myöntävänä viranomaisena oltava sama oikeus tutustua komission asiakirjoihin kuin tilintarkastustuomioistuimella;

b) toistaa, että nykyisen puitesopimuksen määräykset, jotka koskevat oikeutta tutustua luottamuksellisiin asiakirjoihin, ovat osoittautuneet vastuuvapauden myöntävänä viranomaisena toimivan parlamentin kannalta riittämättömiksi, ja kehottaa puhemiestä käynnistämään viipymättä neuvottelut puitesopimuksen tarkistamiseksi ja varmistamaan, että uusi sopimus on sopusoinnussa edellä mainitussa parlamentin 4. huhtikuuta 2001 antamassa vuoden 1999 vastuuvapauspäätöslauselmassa hyväksymien periaatteiden kanssa;

c) varoittaa neuvostoa hyväksymästä uutta varainhoitoasetusta, joka supistaisi parlamentin rajoittamatonta oikeutta saada vastuuvapauden myöntämiseen liittyvien tehtävien hoitamisen edellyttämiä tietoja;

d) kehottaa puhemiestä viemään asian yhteisöjen tuomioistuimeen, jos neuvosto hyväksyy parlamentin varainhoidon valvontaa koskevaa toimivaltaa rajoittavia varainhoitosäännöksiä.